

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 894

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 30 decembrie 2008

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
303. — Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 7/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia, precum și pentru modificarea Legii nr. 328/2006 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia	2-4	președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 101/2008 privind aprobarea modelului și conținutului formularelor utilizate pentru declararea impozitelor, taxelor și contribuțiilor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă	5-8
1.262. — Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 7/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia, precum și pentru modificarea Legii nr. 328/2006 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia	5	ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
1.809. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală pentru modificarea Ordinului		Decizia nr. 24 din 12 mai 2008	9-11
		ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR	
		22. — Ordin pentru aprobarea Normelor privind cerințele de informare și de raportare referitoare la auditul statutar al situațiilor financiare ale societăților de asigurare/reasigurare	12-16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 7/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia, precum și pentru modificarea Legii nr. 328/2006 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7 din 13 februarie 2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia, precum și pentru modificarea Legii nr. 328/2006 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 120 din 15 februarie 2008, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul I, înaintea punctului 1 se introduc șase noi puncte, cu următorul cuprins:

„— **La articolul 3, litera i) se modifică și va avea următorul cuprins:**

«i) *producător executiv* — persoana fizică sau juridică angajată de producător, care, în limita bugetului acordat de acesta, oferă consultanță de specialitate, colectează, prelucrează și furnizează informații specifice, coordonează și răspunde de realizarea efectivă a filmului în parametrii artistici, financiari și organizatorici stabiliți;».

— **Articolul 13 se modifică și va avea următorul cuprins:**

«Art. 13. — (1) Fondul cinematografic se constituie din următoarele surse:

a) colectarea unei contribuții de 3% din prețul de vânzare și/sau de închiriere al casetelor video înregistrate, al DVD-urilor sau al oricărui suport înregistrat, care poate fi multiplicat video ori digital, care se adaugă la prețul acestora, plătită de operatorul economic care face vânzarea și/sau închirierea angro; operatorii economici distribuitori angro de casete video înregistrate, DVD-uri sau orice alt suport înregistrat, care poate fi multiplicat video ori digital, sunt obligați să transmită Centrului Național al Cinematografiei lista contractelor de vânzare și/sau de închiriere încheiate, cuprinzând valoarea acestora și datele de identificare a partenerilor contractuali, prezentând și licențele pentru titlurile respective; în cazul filmelor clasificate în Registrul cinematografiei în categoria XXX, cu interdicție de proiecție publică, contribuția este de 15%;

b) colectarea unei contribuții de 4% din contravaloarea minutelor de publicitate contractate de posturile de televiziune publice și private, contribuție care se adaugă la acest preț și care se încasează de la agentul de publicitate, de la firma intermediară cumpărătoare a minutelor de publicitate sau de la operatorul economic cumpărător al minutelor de publicitate care este obligat să transmită Centrului Național al Cinematografiei lista cu contractele încheiate, cuprinzând valoarea acestora și denumirea agenților vânzători;

c) colectarea unei contribuții de 3% din prețul minutelor de publicitate vândute din spațiul programului propriu de către societățile de televiziune prin cablu, care au licența pentru producția de programe și care se adaugă acestui preț; plata contribuției către Fondul cinematografic se face de postul de televiziune prin cablu;

d) colectarea unei contribuții de 4% din încasările provenite din exploatarea filmelor cinematografice, de orice gen și pe orice fel de suport, în cinematografe sau în alte spații destinate vizionării cu public; obligația de plată revine exploatanților;

e) colectarea unei contribuții de 1% aplicate asupra veniturilor realizate lunar de operatorii economici pentru retransmisia prin cablu, prin satelit și prin retransmisia digitală a emisiunilor de televiziune;

f) colectarea unei contribuții de 4% din profitul anual realizat de operatorii economici care organizează jocuri de noroc; plata se va face până la data de 31 mai a anului în curs pentru anul precedent;

g) dobânda aferentă disponibilităților din contul Fondului cinematografic aflat în Trezoreria Statului;

h) colectarea lunară a unei contribuții de 3% din prețul filmelor descărcate contra cost prin intermediul serviciilor de transmisie de date, inclusiv prin internet sau telefonie; obligația de a prezenta documentele care certifică sumele încasate, precum și obligația de plată a contribuției revin persoanelor juridice care realizează aceste venituri;

i) alte venituri dobândite în condițiile legii.

(2) Sumele datorate pentru contribuțiile stabilite la alin. (1) lit. a)—f) reprezintă cheltuielă deductibilă la calculul profitului impozabil al operatorilor economici respectivi, în conformitate cu prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Contribuțiile prevăzute la alin. (1) lit. a)—f) se aplică asupra încasărilor totale realizate, din care s-au dedus TVA aferentă și/sau impozitul pe spectacol, precum și taxa de timbru cinematografic.

(4) Veniturile proprii ale Centrului Național al Cinematografiei se constituie din următoarele surse:

a) venituri obținute din administrarea și exploatarea bunurilor din patrimoniul cinematografiei naționale, care se află în proprietatea publică sau privată a statului, conform prezentei ordonanțe;

b) venituri obținute din închirierea și concesiunea imobilelor sau a altor bunuri aflate în administrarea sa, potrivit prezentei ordonanțe;

c) tarifele pentru efectuarea operațiunilor de clasificare și înregistrare în cadrul Registrului cinematografiei și costul etichetelor de clasificare pentru filmele destinate comercializării și/sau închirierii de videograme se stabilesc și se actualizează periodic prin ordin al ministrului culturii și cultelor, la propunerea directorului general al Centrului Național al Cinematografiei;

d) colectarea unei contribuții de minimum 25% din venitul net realizat din cesiunea acordată pe bază de licitație, atunci când este cazul, a drepturilor de difuzare și exploatare a filmelor românești din patrimoniul cinematografiei naționale, cu respectarea prevederilor Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare;

e) venituri obținute din realizarea altor activități specifice, acceptarea de donații și sponsorizări, precum și orice alte venituri dobândite în condițiile prezentei ordonanțe;

f) 5% din Fondul cinematografic, din care 3% pentru Arhiva Națională de Filme, în vederea conservării, restaurării și valorificării filmelor cinematografice românești, și 2% pentru cheltuielile de administrare ale Fondului cinematografic.»

— **Articolul 14 se modifică și va avea următorul cuprins:**

«Art. 14. — Operatorii economici sunt obligați să declare și să vireze Centrului Național al Cinematografiei sumele prevăzute la art. 13 alin. (1) lit. a)—e) și h) până la data de 25 a lunii curente pentru luna anterioară, precum și să depună lista contractelor încheiate, prevăzute la art. 13 alin. (1) lit. a)—c), cu menționarea valorii acestora.»

— **La articolul 16, alineatele (2) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

«(2) Persoanele fizice și juridice autorizate, prevăzute la art. 13 alin. (1) lit. d), pot opta, după notificarea Centrului Național al Cinematografiei, pentru finanțarea directă, cu până la jumătate din suma datorată, a producției și a distribuției de filme românești, în condițiile prezentei ordonanțe.

.....
(5) După depunerea notificărilor, conform prevederilor alin. (1)—(3), trimestrial, la Centrul Național al Cinematografiei vor fi depuse copiile actelor doveditoare privind efectuarea plăților aferente contractelor încheiate cu operatorii economici. Lipsa documentelor de plată atrage pentru operatorii economici obligativitatea de a vira sumele respective la Fondul cinematografic, în conformitate cu prevederile art. 13.»

— **La articolul 28, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:**

«Art. 28. — (1) Sprijinul financiar automat pentru calitatea artistică a filmului se acordă producătorilor și regizorilor unui film care a fost selecționat ori premiat la premiile OSCAR, ale Academiei Europene de Film (EFA), la festivaluri internaționale acreditate de Federația Internațională a Asociațiilor Producătorilor de Film (F.I.A.P.F.), precum și la alte festivaluri internaționale agreeate de Centrul Național al Cinematografiei.»

— **La articolul 35, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:**

«(2) Concursul de selecție a proiectelor cinematografice se organizează în 3 secțiuni:

a) secțiunea filmelor de ficțiune de lung sau scurt metraj;

b) secțiunea filmelor documentare;

c) secțiunea filmelor de animație.»

2. La articolul 1, după punctul 1 se introduce un nou punct, punctul 11, cu următorul cuprins:

„11. **La articolul 39, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:**

«(4) Selecția proiectelor cinematografice este făcută de 3 comisii, astfel:

a) o comisie formată din 5 membri pentru secțiunea filmelor de ficțiune, de lung și scurt metraj;

b) o comisie formată din 3 membri pentru secțiunea filmelor documentare;

c) o comisie formată din 3 membri pentru secțiunea filmelor de animație.»

3. La articolul 1 punctul 3, alineatul (1) al articolului 43 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 43. — (1) Proiectele de film selecționate vor fi clasificate în funcție de ordinea descrescătoare a punctajului final obținut, pe liste separate, pentru următoarele categorii de filme, după cum urmează:

a) lista proiectelor cinematografice selecționate pentru filmele de ficțiune de lung metraj;

b) lista proiectelor cinematografice selecționate pentru filmele de ficțiune de lung metraj de debut;

c) lista proiectelor cinematografice selecționate pentru filmele de scurt metraj de ficțiune;

d) lista proiectelor cinematografice selecționate pentru filmele documentare;

e) lista proiectelor cinematografice selecționate pentru filmele de animație;

f) lista proiectelor de ficțiune selecționate pentru acordarea creditelor de dezvoltare de proiect;

g) lista proiectelor de documentare selecționate pentru acordarea creditelor de dezvoltare de proiect;

h) lista proiectelor de animație selecționate pentru acordarea creditelor de dezvoltare de proiect.»

4. La articolul 1 punctul 4, alineatele (1) și (2) ale articolului 50 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 50. — (1) Nerespectarea procedurilor prevăzute de prezenta ordonanță privind acordarea creditului direct pentru producție și dezvoltare de proiect poate fi contestată, în termen de 30 de zile de la anunțarea rezultatelor sesiunii de concurs, la Ministerul Culturii și Cultelor.

(2) Prin ordin al ministrului culturii și cultelor se numește o comisie de soluționare a contestațiilor formată din 5 membri.»

5. La articolul 1, după punctul 4 se introduce un nou punct, punctul 41, cu următorul cuprins:

„41. **La articolul 65, alineatul (1) se abrogă.**”

6. La articolul 1, punctul 5 se abrogă.

7. La articolul 1, după punctul 5 se introduc două noi puncte, punctele 6 și 7, cu următorul cuprins:

„6. **Articolul 67 se abrogă.**

7. După articolul 771 se introduce un nou articol, articolul 772, cu următorul cuprins:

«Art. 772. — (1) Datorită specificului activității, prin derogare de la prevederile art. 111 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, cu modificările și completările ulterioare, în cazul angajaților

implicați în producția de film, durata maximă legală a timpului de muncă poate depăși 40 de ore pe săptămână, inclusiv orele suplimentare, cu condiția ca aceste ore să fie compensate cu zilele libere în perioadele în care angajații nu participă la producția de film sau, dacă acest lucru nu este posibil, să fie compensate în bani, conform prevederilor legale în vigoare.

(2) Pentru angajații implicați în producția de film, zilele de sâmbătă, duminică și, după caz, zilele de sărbătoare legală sunt considerate zile lucrătoare, repausul legal putând fi acordat în perioadele în care angajații nu participă la producții de film.»

8. La articolul II punctul 1, articolul II se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art. II.** — 1. La data intrării în vigoare a prezentei legi, sălile și grădinile de spectacol cinematografic, prevăzute în anexa nr. 1 la Ordonanța Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 328/2006, cu modificările și completările ulterioare, aflate în domeniul privat al statului și în administrarea Regiei Autonome de Distribuție și Exploatare a Filmelor «România-Film», împreună cu terenurile și bunurile mobile aferente, trec în domeniul public al unităților administrativ-teritoriale locale, comunale, orașenești, municipale și al sectoarelor municipiului București, după caz, și în administrarea consiliilor locale respective.

2. Bunurile mobile aflate în inventarul sălilor și grădinilor de spectacol cinematografic trec în proprietatea privată a unităților administrativ-teritoriale locale și în administrarea consiliilor locale ale acestora.

3. Odată cu transferul imobilelor prevăzute la pct. 1, consiliile locale vor prelua de la Regia Autonomă de Distribuție și Exploatare a Filmelor «România-Film» personalul aferent, cu respectarea prevederilor Legii nr. 53/2003 — Codul muncii, cu modificările și completările ulterioare.

4. Odată cu transferul imobilelor prevăzute la pct. 1, consiliile locale respective vor prelua activul și pasivul aferente fiecărei săli sau grădini de spectacol cinematografic pe care o primesc în administrare.

5. Punerea în aplicare a dispozițiilor pct. 1—4 se face pe baza unui protocol încheiat între primarul unității administrativ-teritoriale beneficiare și reprezentantul mandatat de către conducerea Regiei Autonome de Distribuție și Exploatare a Filmelor «România-Film», în acest scop, în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi. Protocolul încheiat va fi asumat de către consiliile locale respective prin hotărâre.

6. Pentru realizarea interesului public general privind accesul la cultură, autoritățile administrației publice locale sunt obligate

să asigure, pentru o perioadă de minimum 15 ani, cu periodicitatea necesară, difuzarea de film cinematografic — cu prioritate a acelor producții cinematografice realizate în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 39/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 328/2006, cu modificările și completările ulterioare, precum și alte activități culturale.

7. Consiliile locale sunt obligate ca în termen de maximum 4 ani să asigure prin investițiile necesare reabilitarea, dotarea și modernizarea sălilor și grădinilor de spectacol cinematografic preluate.

8. În cazul în care se constată nerespectarea de către reprezentanții autorităților administrației publice locale a obligațiilor ce le revin, conform protocoalelor de preluare încheiate, precum și conform prevederilor prezentei legi, Ministerul Culturii și Cultelor va iniția procedurile necesare pentru trecerea respectivelor imobile din domeniul public local în domeniul privat al statului.

9. Prin derogare de la dispozițiile art. 10 alin. (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare, se interzice autorităților administrației publice locale trecerea imobilelor preluate în baza prezentei legi din domeniul public în domeniul privat al respectivelor autorități administrativ-teritoriale.

10. Hotărârile emise cu încălcarea dispozițiilor prevăzute la pct. 9 sunt nule de drept.

11. În cazul sălilor și grădinilor de spectacol cinematografic care la data preluării fac obiectul unui contract de închiriere ce prevede în mod expres obligativitatea difuzării de film cinematografic, autoritățile administrației publice locale pot iniția procedura de privatizare în favoarea contractantului, în baza dispozițiilor Legii nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare, dacă difuzarea de film cinematografic s-a făcut constant și au fost respectate toate clauzele contractuale.

12. În termen de maximum 30 de zile de la preluarea sălilor și grădinilor de spectacol cinematografic, în baza prezentei legi, beneficiarii contractelor de închiriere pot să notifice intenția de cumpărare consiliului local al autorității administrativ-teritoriale respective, cu respectarea prevederilor în vigoare.

13. După finalizarea procesului de transfer al sălilor și grădinilor de spectacol cinematografic, Ministerul Culturii și Cultelor va iniția procesul de reorganizare a Regiei Autonome de Distribuție și Exploatare a Filmelor «România-Film», costurile aferente fiind suportate de la bugetul de stat.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
EUGEN NICOLICEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 3 decembrie 2008.

Nr. 303.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 7/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia, precum și pentru modificarea Legii nr. 328/2006 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (3) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 7/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia, precum și pentru modificarea Legii nr. 328/2006 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 2 decembrie 2008.
Nr. 1.262.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

O R D I N

pentru modificarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 101/2008 privind aprobarea modelului și conținutului formularelor utilizate pentru declararea impozitelor, taxelor și contribuțiilor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă

Având în vedere prevederile art. 81 și ale art. 228 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevederile referitoare la obligațiile declarative prevăzute de Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și prevederile legislației specifice privind contribuțiile sociale,

în temeiul prevederilor art. 12 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 495/2007 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 101/2008 privind aprobarea modelului și conținutului formularelor utilizate pentru declararea impozitelor, taxelor și contribuțiilor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 70 din 30 ianuarie 2008, cu completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Anexa nr. 2 „Declarație privind impozitul pe profit” se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

2. Anexa nr. 6 „Decont privind accizele” se modifică după cum urmează:

— la secțiunea B „Date privind accizele” se elimină din denumirea produsului accizabil prevăzut la pct. II.3 sintagma „inclusiv amestecuri cu cafea solubilă”.

3. Anexa nr. 8 „Instrucțiuni de completare a formularului 100 «Declarație privind obligațiile de plată la bugetul de stat, cod 14.13.01.99/bs»” se modifică după cum urmează:

a) textul prevăzut la punctul I „Depunerea declarației” subpunctul 1.1 litera g) se înlocuiește cu următorul text: „impozit pe veniturile din activități agricole”;

b) textul prevăzut la punctul I „Depunerea declarației” subpunctul 1.2 litera g) se modifică și va avea următorul cuprins:

„g) impozitul pe veniturile din salarii, precum și impozitul reținut la sursă potrivit art. 52 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, în cazul contribuabililor persoane juridice plătitoare de impozit pe veniturile microîntreprinderilor, potrivit titlului IV din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, asocierilor fără personalitate juridică constituite între persoane fizice și persoanelor fizice care au calitatea de angajator;”

c) la secțiunea B „Date privind creanța fiscală” de la punctul II „Completarea declarației” subpunctul 3.1, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) În cazul în care autoritățile și instituțiile publice, persoanele juridice, publice sau private au optat pentru achiziționarea de produse sau servicii realizate prin propria activitate a persoanelor cu handicap angajate în unitățile protejate autorizate, pe bază de parteneriat, formularul se completează după cum urmează:

— în situația în care valoarea achizițiilor este în sumă echivalentă cu suma datorată la bugetul de stat în condițiile prevăzute la art. 78 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările ulterioare, în luna de raportare nu există obligația declarării poziției 25 «Vărsăminte de la persoanele juridice pentru persoanele cu handicap neîncadrate»;

— în situația în care valoarea achizițiilor este mai mică decât echivalentul sumei datorate la bugetul de stat în condițiile prevăzute la art. 78 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 448/2006, cu modificările ulterioare, în luna de raportare, la poziția 25 «Vărsăminte de la persoanele juridice pentru persoanele cu handicap neîncadrate» se declară diferența dintre echivalentul sumei datorate bugetului de stat și valoarea produselor și serviciilor achiziționate;

— în situația în care valoarea achizițiilor este mai mare decât echivalentul sumei datorate la bugetul de stat în condițiile prevăzute la art. 78 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 448/2006, cu modificările ulterioare, poziția 25 «Vărsăminte de la persoanele juridice pentru persoanele cu handicap neîncadrate» nu se declară în luna de raportare, iar diferența de sume se reportează în lunile următoare prin diminuarea obligației de plată.”

4. Anexa nr. 9 „Instrucțiuni de completare a formularului 101 «Declarație privind impozitul pe profit, cod 14.13.01.04»” se modifică după cum urmează:

a) la secțiunea B „Date privind impozitul pe profit” de la capitolul II „Completarea declarației”, textul prevăzut la instrucțiunile de completare de la rândul 17 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Rândul 17 — se înscrie din punct de vedere fiscal provizioanele constituite potrivit art. 22 din titlul II din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, altele decât cele care sunt înregistrate pe cheltuieli de exploatare la rândul 2 din formular”;

b) la secțiunea B „Date privind impozitul pe profit” de la capitolul II „Completarea declarației” din instrucțiunile de completare de la rândul 38 din formular, se elimină sintagma „Valorile se înregistrează cu semnul «-» (minus)”.

5. Anexa nr. 10 „Instrucțiuni de completare a formularului 102 «Declarație privind obligațiile de plată la bugetele asigurărilor sociale și fondurilor speciale, cod 14.13.01.40»” se modifică după cum urmează:

— textul prevăzut la punctul I „Depunerea declarației” subpunctul 1.2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„1.2. **Trimestrial**, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului, de către contribuabilii persoane juridice plătitoare de impozit pe veniturile microîntreprinderilor potrivit titlului IV din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, asocierile fără personalitate juridică constituite între persoane fizice, precum și de către persoanele fizice care au calitatea de angajator.”

6. Anexa nr. 12 „Instrucțiuni de completare a formularului 104 «Declarație privind distribuirea între asociați a veniturilor și cheltuielilor, cod 14.13.01.01/dv»” se modifică după cum urmează:

— la secțiunea B „Date privind distribuirea între asociați a veniturilor și cheltuielilor”, instrucțiunile prevăzute pentru coloana 7 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Coloana 7 Profit impozabil/Pierdere fiscală — se înscrie suma reprezentând profitul impozabil (pierdere fiscală).”

7. Poziția 35 din anexa nr. 15 „Nomenclatorul obligațiilor de plată la bugetul de stat” se modifică și va avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Denumire creanță fiscală	Temei legal
„35	Impozitul pe veniturile din activități agricole	art. 74 alin. (4) și art. 93 din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare”

Art. II. — (1) Prezentul ordin se aplică pentru declararea impozitelor și taxelor datorate începând cu 1 ianuarie 2009, cu termen de declarare 25 februarie 2009, cu excepția prevederilor art. I pct. 1 și 2 din prezentul ordin.

(2) Prevederile art. I pct. 1, 2 și 4 din prezentul ordin se aplică începând cu declararea obligațiilor anuale aferente anului fiscal 2008.

Art. III. — Direcția generală proceduri pentru administrarea veniturilor, Direcția generală de reglementare a colectării creanțelor bugetare, Direcția generală de tehnologia informației, Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, direcțiile generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București, precum și, după caz, direcțiile de specialitate din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Eugen Ciorici

27	Cheltuieli de protocol care depășesc limita prevăzută de lege	27	
28	Cheltuieli de sponsorizare și/sau mecenat, burse private, efectuate potrivit legii	28	
29	Cheltuieli cu amortizarea contabilă	29	
30	Cheltuieli cu provizioanele și cu rezervele care depășesc limita prevăzută de lege	30	
31	Cheltuieli cu dobânzile nedeductibile, care nu sunt reportate pentru perioada următoare	31	
32	Cheltuieli cu dobânzi și diferențe de curs valutar reportate pentru perioada următoare	32	
33	Cheltuieli aferente veniturilor neimpozabile	33	
34	Alte cheltuieli nedeductibile	34	
35	Total cheltuieli nedeductibile (rd.24 la rd.34)	35	
36	Total profit impozabil/pierdere fiscală pentru anul de raportare, înainte de reportarea pierderii (rd.23+rd.35)	36	
37	Pierdere fiscală în perioada curentă, de reportat pentru perioada următoare	37	
38	Pierdere fiscală de recuperat din anii precedenți	38	
39	Profit impozabil/pierdere fiscală, de recuperat în anii următori (rd.36+rd.37-rd.38)	39	
40	Total impozit pe profit (rd.40.1 la rd.40.2), din care:	40	
40.1	Impozit aferent profitului ce se impune cu cota de 16%	40.1	
40.2	Impozit de 5% aplicat veniturilor din activități de natura barurilor de noapte, cluburilor de noapte, a discotecilor și a cazinourilor sau pariurilor sportive	40.2	
41	Total credit fiscal (rd.41.1 la rd.41.3)	41	
41.1	Credit fiscal extern	41.1	
41.2	Impozit pe profit scutit	41.2	
41.3	Reduceri de impozit pe profit calculate potrivit legislației în vigoare	41.3	
42	Impozit pe profit datorat (rd.40-rd.41)	42	
43	Sume reprezentând sponsorizare și/sau mecenat, burse private, în limita prevăzută de lege	43	
44	Impozit pe profit datorat final (rd.42-rd.43)	44	
45	Impozit pe profit stabilit în urma inspecției fiscale pentru anul fiscal de raportare și care se regăsește în indicatorii din formular	45	
46	Impozit pe profit declarat pentru anul de raportare prin formularul 100	46	
47	Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor declarat pentru anul de raportare prin formularul 100	47	
48	Diferența de impozit pe profit datorat [rd.44-(rd.45+rd.46+rd.47)]	48	
49	Diferența de impozit pe profit de recuperat [(rd.45+rd.46+rd.47)-rd.44]	49	

Cod bugetar:

Prezenta declarație reprezintă titlu de creanță și produce efectele juridice ale înștiințării de plată de la data depunerii acesteia, în condițiile legii. Sub sancțiunile aplicate faptei de fals în acte publice, declar că datele din această declarație sunt corecte și complete.

Semnătura și ștampila

Nume, Prenume:

Funcția/Calitatea:

Loc rezervat organului fiscal

Nr. înregistrare:

Data:

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

— SECȚIILE UNITE —

DECIZIA Nr. 24 din 12 mai 2008

Dosar nr. 7/2007

Sub președinția domnului profesor universitar dr. Nicolae Popa, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție,

Secțiile Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, în conformitate cu dispozițiile art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, s-au întrunit pentru a examina recursul în interesul legii, declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cu privire la aplicarea dispozițiilor art. 19 alin. (3) din Legea nr. 50/1996 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului din organele autorității judecătorești, republicată, și ale art. 3 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 8/2007 privind salarizarea personalului auxiliar din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, precum și din cadrul altor unități din sistemul justiției referitor la posibilitatea acordării indemnizației lunare de 10% din salariul de bază tuturor grefierilor din cadrul instanțelor și parchetelor.

Secțiile Unite au fost constituite cu respectarea dispozițiilor art. 34 din Legea nr. 304/2004, republicată, fiind prezenți 88 de judecători din totalul de 115 aflați în funcție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de procurorul Antoaneta Florea.

Reprezentanta procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a susținut recursul în interesul legii și a pus concluzii pentru admiterea acestuia, urmând a se stabili că dispozițiile art. 19 alin. (3) din Legea nr. 50/1996, republicată, și ale art. 3 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 8/2007 privind salarizarea personalului auxiliar din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, precum și din cadrul altor unități din sistemul justiției se interpretează în sensul că indemnizația lunară de 10% din salariul de bază nu se cuvine decât categoriilor de grefieri expres și limitativ prevăzute de textele menționate.

SECȚIILE UNITE,

examinând recursul în interesul legii, constată următoarele:

În practica instanțelor judecătorești nu există un punct de vedere unitar în legătură cu interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 19 alin. (3) din Legea nr. 50/1996, republicată, și ale art. 3 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 8/2007 privind salarizarea personalului auxiliar din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, precum și din cadrul altor unități din sistemul justiției, referitor la acordarea indemnizației lunare de 10% din salariul de bază tuturor grefierilor din cadrul instanțelor și parchetelor.

Astfel, unele instanțe au admis acțiunile formulate de reclamant, grefieri din cadrul instanțelor și parchetelor, și au stabilit că indemnizația lunară de 10% din salariul brut trebuie acordată tuturor grefierilor din cadrul acestora.

În argumentarea acestui punct de vedere s-a susținut că responsabilitățile pe care le implică activitățile desfășurate de grefierii beneficiari ai sporului de 10% nu pot fi reținute ca reprezentând criterii obiective care să explice distincția salarială între grefieri.

S-a mai apreciat că între grefierii enunțați limitativ de art. 19 alin. (3) din Legea nr. 50/1996, republicată, respectiv de art. 3 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 8/2007, și ceilalți grefieri din cadrul instanțelor și parchetelor a fost creată o diferență de tratament juridic evident discriminatorie.

Alte instanțe, dimpotrivă, au respins cererile grefierilor privind plata indemnizației lunare în cuantum de 10% din salariul brut, considerând că dispozițiile art. 19 alin. (3) din Legea nr. 50/1996 și ale art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 8/2007 sunt aplicabile numai categoriilor de grefieri prevăzute de textele de lege menționate.

Aceste din urmă instanțe au interpretat și au aplicat corect dispozițiile legii.

Din punct de vedere juridic, prestarea muncii și salarizarea ei sunt obligații principale ce rezultă pentru salariat și, respectiv, pentru angajator, din încheierea contractului individual de muncă sau din existența raportului de serviciu.

Reglementările legale stabilesc principiul conform căruia pentru munca prestată fiecare persoană are dreptul la un salariu în *bani*, convenit la încheierea contractului respectiv.

Prin Convenția Organizației Internaționale a Muncii nr. 95 (1949) privind protecția salariului, ratificată de România prin Decretul nr. 284/1973, s-a stabilit că, în sensul acestei convenții, termenul *salariu* înseamnă, oricare i-ar fi denumirea sau modul de calcul, remunerarea sau câștigurile susceptibile de a fi evaluate în bani și stabilite prin acordul părților sau de către legislația națională, pe care angajatorul le datorează unui salariat în baza unui contract de muncă, scris sau verbal, fie pentru munca efectuată sau care urmează a fi efectuată, fie pentru serviciile prestate sau care urmează a fi prestate.

Potrivit art.155 din Codul muncii și art. 38 alin. 4 din contractul colectiv de muncă unic la nivel național, salariul cuprinde: salariul de bază, indemnizațiile, sporurile și alte adaosuri la salariul de bază.

Salariul de bază constituie elementul principal al salariului și se stabilește pentru fiecare salariat în raport cu următorii factori: calificarea, importanța, complexitatea atribuțiilor de serviciu, pregătirea și competența profesională etc.

Sporul la salariul de bază reprezintă un element accesoriu și variabil al salariului, care se acordă în funcție de condițiile în care se prestează munca, numai dacă sunt întrunite următoarele cerințe:

— salariatul să ocupe un post într-o specialitate care îi conferă dreptul la un anumit spor;

— salariatul să lucreze efectiv în condițiile prescrise de lege, de contractul colectiv de muncă sau, după caz, de contractul individual de muncă.

Indemnizațiile constituie sume plătite anumitor salariați peste salariul de bază, în funcție de criterii specifice muncii sau de cheltuielile necesare pentru îndeplinirea obligațiilor de serviciu.

Prin Legea nr. 50/1996 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului din organele autorității judecătorești s-a stabilit un sistem unic de salarizare a magistraților și a personalului auxiliar de specialitate din instanțele judecătorești și parchete, ținându-se seama de rolul, răspunderea, complexitatea,

caracterul justiției de putere în stat, de pregătirea și competența profesională, precum și de incompatibilitățile și interdicțiile pentru magistrați prevăzute de Constituție și de legea pentru organizarea judecătorească.

Potrivit art. 18 din acest act normativ, astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 14 din Ordonanța Guvernului nr. 83/2000, salariile de bază pentru personalul auxiliar de specialitate de la instanțele judecătorești și parchete erau stabilite între limitele minimă-maximă, pe grade sau trepte profesionale, în funcție de pregătirea profesională, de vechimea în specialitate și de nivelul instanței sau al parchetului.

Personalul auxiliar de specialitate beneficia de un spor de fidelitate, în raport cu vechimea efectivă în funcția auxiliară de specialitate, calculat la salariul de bază, și de o majorare între 5% și 10% a aceluiași salariu, în raport de nivelul instanței sau al parchetului, iar conform art. 19 alin. (3), astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 17 din Ordonanța Guvernului nr. 83/2000, grefierii care participau la efectuarea actelor privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, a actelor de publicitate imobiliară, a celor de executare penală și executare civilă, a actelor comisiei pentru cetățenie, precum și cei care erau secretarii comisiilor de cercetare a averii beneficiau de o indemnizație lunară de 10% din salariul brut, calculată în raport cu timpul efectiv lucrat în aceste activități. De aceeași indemnizație beneficiau și conducătorii de carte funciară.

Legea nr. 50/1996 a fost abrogată prin art. 30 lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 8/2007 privind salarizarea personalului auxiliar din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, precum și din cadrul altor unități din sistemul justiției, aprobată prin Legea nr. 247/2007, care, începând cu data intrării sale în vigoare — 3 februarie 2007 —, instituie un sistem unic de salarizare și de acordare a altor drepturi aplicabil exclusiv acestui personal auxiliar.

Potrivit art. 3 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 8/2007, salariile de bază pentru personalul auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea se stabilesc pe baza valorii de referință sectorială și a coeficientului de multiplicare, pe grade sau trepte profesionale, în raport de funcția deținută, de nivelul studiilor, de vechimea în specialitate, precum și de nivelul instanței sau al parchetului.

Totodată, conform art. 3 alin. (8) din același act normativ, alineat abrogat prin art. I pct. 18 din Legea nr. 97/2008 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 100/2007 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 15 aprilie 2008: „Grefierii care participă la efectuarea actelor privind procedura reorganizării judiciare și falimentului, a actelor de executare penală și executare civilă beneficiază de o indemnizație lunară de 10% din salariul de bază, calculată în raport cu timpul efectiv lucrat în aceste activități.”

Cu alte cuvinte, spre deosebire de perioada anterioară, între 3 februarie 2007 și 15 aprilie 2008 au beneficiat de această indemnizație lunară de 10% din salariul de bază un număr mai mic de grefieri, respectiv doar aceia care au participat la efectuarea actelor privind procedura reorganizării judiciare și falimentului și a actelor de executare penală și civilă.

Unul dintre principiile sistemului de salarizare este acela al egalității de tratament în stabilirea salariului, consacrat de art. 41 alin. (4) din Constituția României și de art. 6 alin. (3) din Codul muncii, cel de-al doilea text fiind introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 53/2003 — Codul muncii, în concordanță cu normele Uniunii Europene.

Acest principiu de ordine publică: „la muncă egală sau de valoare egală, salariu egal” exclude orice discriminare în materia stabilirii sau modificării salariilor. Dacă felul muncii este același, dacă cerințele și condițiile de muncă sunt aceleași, dacă munca este egală sau de valoare egală, diferențierile de salarizare nu se justifică.

Sunt admisibile diferențieri de salarii pentru funcții/posturi similare dacă sunt dimensionate în funcție de nivelul studiilor, în raport cu importanța și complexitatea muncii, cu funcția/postul/meseria îndeplinit(ă) după cantitatea, calitatea și valoarea muncii, în raport cu condițiile de muncă și în funcție de vechimea în muncă, îndeosebi în specialitate, diferită.

Și în sistemul public (bugetar) principiul este aplicabil în interiorul aceleiași ramuri, al aceluiași domeniu sau la același nivel, fiind posibile însă diferențieri întemeiate obiectiv și rezonabil între domenii sau niveluri, fără a fi vorba de existența unor discriminări.

În raport cu dispozițiile art. 19 alin. (3) din Legea nr. 50/1996 și ale art. 3 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 8/2007, în prezent abrogate, este fără îndoială faptul că au putut beneficia de indemnizația lunară de 10% din salariul de bază doar grefierii care participau la efectuarea actelor procedurale menționate de prevederile legale respective, fără ca salariile acestor grefieri să fie discriminatorii față de salariile celorlalți grefieri.

Aceste dispoziții legale nu au adus atingere principiului egalității de tratament în stabilirea salariilor, întrucât legiuitorul a instituit criterii obiective și rezonabile pentru determinarea beneficiarilor acestui drept salarial suplimentar, constând în natura activității prestate și în timpul efectiv lucrat în aceste activități.

Potrivit art. 60 alin. (1) din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, pentru activitatea desfășurată personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea are dreptul la o salarizare stabilită în raport cu nivelul instanței sau parchetului, cu funcția deținută, cu vechimea în muncă și în specialitate, precum și cu alte criterii prevăzute de lege.

Totodată, conform art. 38 alin. 2, art. 42 alin. 2 și art. 48 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 387/2005, repartizarea personalului auxiliar de specialitate pe secții și compartimente se stabilește prin ordin de serviciu al președintelui instanței, în raport cu pregătirea profesională și cu experiența fiecăruia.

Stabilirea prin legea specială de salarizare a personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea a unor sporuri și indemnizații salariale, avându-se în vedere specificul activităților prestate, sub aspectul complexității și responsabilității atribuțiilor ce sunt aferente funcțiilor deținute, a fost permisă de legea care reglementează statutul acestei categorii de personal, fără ca din această împrejurare să se poată deduce existența unei discriminări.

Nu poate fi ignorat faptul că grefierii care participau la efectuarea actelor prevăzute în art. 19 alin. (3) din Legea nr. 50/1996 și art. 3 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 8/2007 desfășurau activități administrativ-judiciare ce implicau operațiuni specifice și complexe, care necesitau performanțe profesionale superioare ce concureau la creșterea eficienței activității instanțelor judecătorești.

Principiul egalității de tratament în stabilirea salariilor nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite, pentru situații diferite, justificate pe baza unor criterii raționale și obiective.

Numai legiuitorul poate stabili dacă și în ce măsură anumite categorii de salariați beneficiază de sporuri și alte indemnizații salariale, singura condiție fiind aceea ca de aceste majorări de salarii să beneficieze toți salariații care se află în situații identice.

Diferența de tratament juridic este discriminatorie, doar dacă nu se bazează pe o justificare rezonabilă și obiectivă, adică nu urmărește un scop legitim sau dacă nu există un raport rezonabil, de proporționalitate, între mijloacele folosite și scopul urmărit.

Scopul urmărit de legiuitor prin adoptarea art. 19 alin. (3) din Legea nr. 50/1996 și art. 3 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 8/2007 a fost legitim și a constat în retribuirea corespunzătoare a personalului auxiliar de specialitate care desfășura anumite activități în cadrul instanțelor de judecată, activități ce presupun o complexitate și responsabilități deosebite.

Totodată, mijloacele folosite, constând în acordarea unor indemnizații la salariul de bază, s-au bazat pe criterii obiective și rezonabile și au fost proporționale cu acest scop.

Nu se poate vorbi de un tratament preferențial ori de o discriminare în cadrul aceleiași categorii profesionale, întrucât situațiile nu sunt analoage sau comparabile.

În materie de salarizare, existența unor situații analoage sau comparabile trebuie analizată nu numai prin prisma calității de personal auxiliar de specialitate, întrucât criteriul este prea general, ci în raport de atribuțiile de serviciu ale diferitelor categorii de grefieri, care sunt diferențiate atât din punctul de vedere al funcției, cât și din punctul de vedere al reglementărilor privind organizarea judiciară, cu incidență în ceea ce privește

condițiile necesare pentru ocuparea unei anumite funcții, conținutul concret al atribuțiilor de serviciu și complexitatea acestora.

Instituirea unor reguli speciale, în considerarea unor situații deosebite, nu contravine principiului constituțional *pentru muncă egală sau de valoare egală, plată egală*, deoarece art. 41 alin. (4) din Constituția României vizează doar excluderea oricărei discriminări în materia stabilirii sau modificării salariilor categoriilor de personal care au același fel al muncii, aceleași cerințe și condiții de muncă și aceleași atribuții de serviciu, nu și identitatea de tratament juridic.

Ca atare, se justifică nu numai existența unui regim juridic diferit față de anumite categorii de personal, dar și necesitatea lui, deoarece respectarea principiului constituțional amintit nu presupune o uniformitate, respectiv o egalitate de tratament juridic aplicat unei categorii de personal, în comparație cu alta.

În plus, dacă legiuitorul ar fi înțeles să acorde indemnizația aflată în discuție tuturor grefierilor din cadrul instanțelor judecătorești, ar fi prevăzut în mod expres o atare posibilitate.

În aceste condiții, prevederile legale aplicabile unei anumite categorii de grefieri nu se puteau extinde și asupra celorlalți grefieri, care nu făceau parte din categoriile expres și limitativ prevăzute de lege, astfel încât indemnizația lunară de 10% din salariul de bază s-a putut acorda până la data de 15 aprilie 2008 numai grefierilor menționați la art. 19 alin. (3) din Legea nr. 50/1996 și art. 3 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 8/2007, pentru perioada în care aceste dispoziții au fost în vigoare.

În consecință, în temeiul prevederilor art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, și ale art. 329 alin. 2 și 3 din Codul de procedură civilă, urmează a se admite recursul în interesul legii și să se stabilească că dispozițiile art. 19 alin. (3) din Legea nr. 50/1996 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului din organele autorității judecătorești, republicată, și ale art. 3 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 8/2007 privind salarizarea personalului auxiliar din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, precum și din cadrul altor unități din sistemul justiției se interpretează în sensul că indemnizația lunară de 10% din salariul de bază nu se cuvine decât categoriilor de grefieri expres și limitativ prevăzute de normele mai sus menționate.

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

DECID:

Admit recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și stabilesc:

Dispozițiile art. 19 alin. (3) din Legea nr. 50/1996 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului din organele autorității judecătorești, republicată, și ale art. 3 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 8/2007 privind salarizarea personalului auxiliar din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, precum și din cadrul altor unități din sistemul justiției se interpretează în sensul că indemnizația lunară de 10% din salariul de bază nu se cuvine decât categoriilor de grefieri expres și limitativ prevăzute de normele mai sus menționate.

Obligatorie, potrivit art. 329 alin. 3 din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 12 mai 2008.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Prim-magistrat-asistent,
Victoria Maftei

ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

ORDIN

pentru aprobarea Normelor privind cerințele de informare și de raportare referitoare la auditul statutar al situațiilor financiare ale societăților de asigurare/reasigurare

În temeiul prevederilor art. 4 alin. (26) și (27) și ale art. 20 alin. (3) lit. g) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, potrivit Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din 16 decembrie 2008, prin care s-au adoptat Normele privind cerințele de informare și de raportare referitoare la auditul statutar al situațiilor financiare ale societăților de asigurare/reasigurare,

președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele privind cerințele de informare și de raportare referitoare la auditul statutar al situațiilor financiare ale societăților de asigurare/reasigurare, cuprinse în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentelor norme se abrogă Normele privind criteriile de aprobare a auditorilor financiari care auditează situațiile financiare ale asigurătorilor,

aprobate prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 113.105/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 28 martie 2006.

Art. 3. — Direcția generală reglementări contabile din cadrul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor va lua măsuri pentru ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Angela Toncescu

București, 18 decembrie 2008.
Nr. 22.

ANEXĂ

NORME

privind cerințele de informare și de raportare referitoare la auditul statutar al situațiilor financiare ale societăților de asigurare/reasigurare

I. Dispoziții generale

Art. 1. — Prezentele norme stabilesc cerințele de informare și de raportare referitoare la auditul statutar al situațiilor financiare ale societăților de asigurare/reasigurare, precum și criteriile de aprobare ale auditorilor.

Art. 2. — În înțelesul prezentelor norme, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații¹⁾:

1. *auditul statutar* reprezintă auditul situațiilor financiare anuale sau al situațiilor financiare anuale consolidate, așa cum este prevăzut de legislația comunitară, transpusă în reglementările naționale;

2. *auditorul statutar* este persoana fizică autorizată de către autoritatea competentă, respectiv Camera Auditorilor Financiari din România (CAFR), să efectueze audit statutar;

3. *firma de audit* este persoana juridică sau orice altă entitate, indiferent de forma juridică a acesteia, care este autorizată de autoritatea competentă, respectiv CAFR, să efectueze audit statutar;

4. *auditor al grupului* înseamnă auditorul (ii) statutar (i) sau firma (ele) de audit care efectuează auditul statutar al situațiilor financiare anuale consolidate;

5. *partener-cheie de audit* înseamnă:

a) auditorul statutar desemnat de o firmă de audit pentru o anumită misiune de audit, ca fiind responsabilul principal pentru efectuarea auditului statutar în numele firmei de audit; sau

b) în cazul auditului statutar al unui grup, cel puțin auditorul statutar care este desemnat de o firmă de audit ca fiind responsabilul principal pentru efectuarea auditului statutar la nivelul grupului și auditorul statutar care este desemnat ca fiind responsabilul principal la nivelul filialelor importante; sau

c) auditorul statutar care semnează raportul de audit.

Art. 3. — Potrivit prevederilor art. 20 alin. (3) lit. g) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, societățile de asigurare/reasigurare au obligația auditării situațiilor financiare anuale și, după caz, consolidate, de către o firmă de audit, membră a Camerei Auditorilor Financiari din România și aprobată de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor în conformitate cu criteriile stabilite prin prezentele norme.

II. Criterii de aprobare a firmelor de audit care auditează situațiile financiare ale societăților de asigurare/reasigurare

Art. 4. — Pentru a fi aprobate în vederea auditării situațiilor financiare ale societăților de asigurare/reasigurare, firmele de audit trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

a) să fie înregistrate în registrul firmelor de audit ținut de CAFR;

¹⁾ Preluate din Directiva 2006/43 din 17 mai 2006 a Parlamentului European și a Consiliului privind auditul statutar al conturilor anuale și al conturilor consolidate, de modificare a directivelor Consiliului 78/660/CEE și 83/349/CEE și de abrogare a Directivei 84/253/CEE a Consiliului, astfel cum aceasta a fost transpusă în legislația națională în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 278/2008.

b) să îndeplinească cerințele legale și profesionale referitoare la activitatea de audit și să nu se aple într-o situație de incompatibilitate sau de conflict de interese prevăzută de legislația în vigoare;

c) să aibă în vigoare un contract de asigurare de răspundere civilă profesională, în conformitate cu normele privind asigurarea pentru risc profesional emise de CAFR;

d) auditorul statutar responsabil pentru misiunea de audit al situațiilor financiare să aibă calitatea de auditor statutar activ, membru al CAFR, și să fi coordonat sau să fi participat la auditarea situațiilor financiare ale asiguraților o perioadă de cel puțin 2 ani;

e) să aibă cel puțin un actuar în cadrul echipei care va realiza auditul statutar, în vederea examinării activității de asigurare/reasigurare conform principiilor fundamentale și general acceptate ale calculului actuarial.

Art. 5. — (1) Societățile de asigurare/reasigurare au obligația să transmită Comisiei de Supraveghere a Asiguraților o solicitare scrisă de aprobare a firmei de audit, însoțită de următoarea documentație din care să rezulte îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 4:

a) documentul care atestă calitatea de membru activ al CAFR, eliberat de aceasta, valabil pentru anul financiar în curs;

b) curriculum vitae, semnat și datat, pentru auditorul statutar menționat la art. 4 lit. d), care va cuprinde cel puțin informații legate de studiile absolvite, cu menționarea instituției de învățământ, a naturii cursurilor și a anului absolvirii, și o prezentare detaliată a activității desfășurate, cu indicarea denumirii și a profilului activității entității în cadrul căreia a activat, a duratei și naturii activităților desfășurate, precum și a responsabilităților exercitate, însoțit de orice alte documente care atestă îndeplinirea cerințelor de pregătire și experiență în domeniul asigurărilor. Dacă este cazul, se va indica și autoritatea însărcinată cu supravegherea fiecăreia dintre entitățile în cadrul cărora auditorul statutar menționat la art. 4 lit. d) a desfășurat activitate;

c) curriculum vitae, semnat și datat, pentru actuarul menționat la art. 4 lit. e), care să cuprindă cel puțin informațiile prevăzute la lit. b) în legătură cu pregătirea și experiența profesională. Actuarul trebuie să fie înscris în Registrul actuarilor ținut de Comisia de Supraveghere a Asiguraților;

d) curriculum vitae, semnat și datat, pentru reprezentantul legal al firmei de audit, care să cuprindă cel puțin informațiile prevăzute la lit. b) în legătură cu pregătirea și experiența profesională;

e) o copie a contractului de asigurare de răspundere civilă profesională.

f) chestionarul în forma prezentată în anexa nr. 1 la prezentele norme, completat și semnat de reprezentantul legal al firmei de audit;

g) declarația în forma prezentată în anexa nr. 2 la prezentele norme, completată și semnată de reprezentantul legal al firmei de audit.

(2) În cazul în care firma de audit propusă de către o societate de asigurare/reasigurare îndeplinește această calitate la o altă societate de asigurare/reasigurare și, prin urmare, deține aprobarea Comisiei de Supraveghere a Asiguraților pentru efectuarea auditului situațiilor financiare, documentația prevăzută alin. (1) va fi înlocuită cu o declarație sub semnătura reprezentantului legal al firmei de audit, prin care să se confirme că informațiile cuprinse în documentația existentă în evidențele Comisiei de Supraveghere a Asiguraților nu au suferit modificări sau, după caz, să se comunice modificările intervenite.

(3) În cazul schimbării firmei de audit, societatea de asigurare/reasigurare va transmite Comisiei de Supraveghere a Asiguraților, în termen de 30 de zile de la data adoptării

hotărârii, o solicitare semnată de una dintre persoanele semnificative ale acesteia, din care să rezulte motivele schimbării firmei de audit, însoțită de hotărârea organului statutar, precum și de documentația prevăzută la alin. (1), în vederea aprobării noii firme de audit. Prevederile alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

(4) Pe perioada valabilității contractului de audit firma de audit este obligată să transmită societății de asigurare/reasigurare toate informațiile necesare în vederea completării de către aceasta a declarației prevăzute în anexa nr. 3 la prezentele norme.

(5) Solicitarea de aprobare împreună cu documentația prevăzută la art. 5 alin. (1) vor fi transmise Comisiei de Supraveghere a Asiguraților înainte de începerea misiunii auditului statutar al situațiilor financiare anuale/consolidate.

Art. 6. — (1) Partenerul-cheie de audit responsabil pentru efectuarea auditului statutar se înlocuiește în mod obligatoriu, în cadrul misiunii de audit, în termen de cel mult 5 ani de la data numirii, și va putea participa la o nouă misiune de audit statutar al situațiilor financiare ale societății de asigurare/reasigurare respective după o perioadă de cel puțin 2 ani.

(2) Orice modificare a partenerilor-cheie de audit pe perioada în care firma de audit se află sub contract cu societatea de asigurare/reasigurare va fi notificată societății de asigurare/reasigurare și Comisiei de Supraveghere a Asiguraților de către firma de audit, sub semnătura reprezentantului legal al acesteia, în termen de 5 zile de la producerea acestei modificări. Notificarea va fi însoțită de documentația prevăzută la art. 5 alin. (1) lit. b).

(3) Auditorului statutar sau partenerului-cheie de audit responsabil cu auditul statutar în numele firmei de audit nu i se permite să ocupe un post de conducere în cadrul societății de asigurare/reasigurare auditate, înainte de scurgerea unei perioade de cel puțin 2 ani de la data demisiei ca auditor statutar sau ca partener-cheie de audit.

III. Informațiile minime care trebuie cuprinse în raportul de audit statutar al situațiilor financiare ale societăților de asigurare/reasigurare

Art. 7. — (1) Firma de audit va întocmi un raport anual, însoțit de opinia sa, din care să rezulte dacă situațiile financiare prezintă o imagine fidelă a poziției financiare, a performanței financiare, a fluxurilor de trezorerie și a celorlalte informații referitoare la activitatea desfășurată, conform standardelor profesionale publicate de CAFR.

(2) Raportul de audit statutar trebuie să cuprindă cel puțin următoarele:

a) identificarea situațiilor financiare anuale care fac obiectul auditului statutar, împreună cu cadrul de raportare financiară care a fost aplicat la întocmirea acestora;

b) o descriere a ariei auditului statutar, care identifică cel puțin standardele de audit conform cărora a fost efectuat auditul;

c) o opinie de audit care exprimă în mod clar opinia firmei de audit, potrivit căreia situațiile financiare anuale oferă o imagine fidelă, conform cadrului relevant de raportare financiară, și, după caz, dacă situațiile financiare anuale respectă cerințele legale;

d) opinia de audit este fără rezerve, cu rezerve, o opinie contrară sau, dacă auditorii financiari nu au fost în măsură să exprime o opinie de audit, opinia este imposibil de exprimat. Auditarea situațiilor financiare ale exercițiului financiar anterior de către o altă firmă de audit nu constituie bază pentru exprimarea unei opinii cu rezervă;

e) o referire la aspectele asupra cărora în raportul de audit se atrage atenția printr-un paragraf distinct, fără ca opinia de audit să fie cu rezerve;

f) o opinie privind gradul de conformitate a raportului administratorului cu situațiile financiare anuale pentru același exercițiu financiar;

g) o referire privind respectarea prevederilor legale privind metodologia de calcul și evidență a rezervelor tehnice ale societății de asigurare/reasigurare, precum și a categoriilor de active admise să acopere rezervele tehnice ale societății de asigurare/reasigurare și regulile de dispersie a plasamentelor;

h) o referire privind respectarea prevederilor legale privind marja de solvabilitate și coeficientul de lichiditate ale societății de asigurare/reasigurare;

i) o referire la respectarea reglementărilor interne privind programul de reasigurare, modul de îndeplinire a obligațiilor specificate în contractele de reasigurare încheiate, oricare ar fi tipul acestora, precum și reflectarea conform cerințelor legale a tuturor elementelor de reasigurare în calculul marjei de solvabilitate;

j) o referire privind practicile și procedurile controlului și auditului intern ale societății de asigurare/reasigurare, precum și eventualele deficiențe constatate și recomandările făcute pentru remedierea acestora.

(3) Raportul de audit se semnează de către auditorul statutar, partener-cheie de audit, în numele firmei de audit, și se datează.

Art. 8. — Auditorii statutari sau firmele de audit care efectuează audituri statutare pentru societățile de asigurare/reasigurare au, printre altele, următoarele atribuții:

a) confirmă anual în scris comitetului de audit independența lor față de societatea de asigurare/reasigurare auditată;

b) comunică anual comitetului de audit serviciile suplimentare prestate societății de asigurare/reasigurare;

c) discută cu comitetul de audit despre amenințările la adresa independenței lor și măsurile de protecție luate pentru reducerea acestor amenințări.

Art. 9. — (1) Firma de audit care efectuează auditul statutar al situațiilor financiare anuale și/sau consolidate ale societăților de asigurare/reasigurare trebuie să informeze Comisia de Supraveghere a Asigurărilor de îndată ce, în exercitarea atribuțiilor sale, a luat cunoștință despre orice act sau fapt în legătură cu societatea de asigurare/reasigurare ori cu entitățile care intră în perimetrul de consolidare, act sau fapt care:

a) constituie o încălcare a legii și/sau a reglementărilor ori actelor emise în aplicarea acestora, prin care sunt stabilite condițiile de autorizare și de desfășurare a activității societății de asigurare/reasigurare;

b) este de natură să afecteze situația patrimonială a societății de asigurare/reasigurare sau buna sa funcționare;

c) poate conduce la un refuz în exprimarea unei opinii asupra situațiilor financiare ale societății de asigurare/reasigurare sau la exprimarea unei opinii cu rezerve.

(2) Transmiterea către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor a informațiilor prevăzute la alin. (1) nu constituie o încălcare a niciunei restricții privind divulgarea de informații și nu va atrage niciun fel de răspundere asupra persoanei în cauză.

Art. 10. — În conformitate cu prevederile art. 6 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor asigură confidențialitatea informațiilor conținute în raportul de audit statutar.

IV. Comitetul de audit

Art. 11. — (1) Societățile de asigurare/reasigurare trebuie să dispună de un comitet de audit, care are o funcție consultativă. Comitetul de audit este un comitet permanent, format dintr-un număr de cel puțin 3 membri neexecutivi ai consiliului de administrație/consiliului de supraveghere sau din alți reprezentanți desemnați de adunarea generală a acționarilor, din care unul va fi președinte.

(2) Atribuțiile și modul de funcționare ale comitetului de audit sunt reglementate de prezentele norme și de regulamentele interne ale fiecărei societăți de asigurare/reasigurare.

Art. 12. — (1) Președintele comitetului de audit trebuie să fie un membru al consiliului de administrație/consiliului de supraveghere.

(2) Membrii comitetului de audit trebuie să aibă o experiență corespunzătoare atribuțiilor ce le revin în cadrul comitetului. Cel puțin un membru trebuie să aibă experiență în domeniul contabilității sau auditului și să fie independent conform prevederilor Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 13. — Societățile de asigurare/reasigurare trebuie să asigure accesul membrilor comitetului de audit la orice date sau înregistrări necesare îndeplinirii atribuțiilor ce revin acestuia.

Art. 14. — Comitetul de audit va avea cel puțin următoarele atribuții:

a) avizează planul de audit și necesarul de resurse aferent acestei activități;

b) asigură relația cu firma de audit și cu partenerii-cheie de audit desemnați de aceasta, în sensul primirii planului de audit și analizării constatrilor și recomandărilor acestuia, precum și analizarea constatrilor și recomandărilor organelor de supraveghere și control din afara societății de asigurare/reasigurare;

c) asigură respectarea prevederilor cadrului legal, ale actului constitutiv și ale normelor aprobate de consiliul de administrație/consiliul de supraveghere;

d) monitorizează procesul de raportare financiară;

e) monitorizează eficacitatea sistemelor de control intern, de audit intern, după caz, și de management al riscurilor din cadrul societății de asigurare/reasigurare;

f) monitorizează auditul statutar al situațiilor financiare anuale și al situațiilor financiare anuale consolidate;

g) verifică și monitorizează independența firmei de audit și a partenerilor-cheie de audit ai acesteia, în special în legătură cu prestarea de servicii suplimentare către societatea de asigurare/reasigurare.

Art. 15. — Comitetul de audit poate formula recomandări adresate consiliului de administrație/consiliului de supraveghere privind controlul intern, auditul intern și auditul statutar, precum și pentru numirea firmei de audit al societății de asigurare/reasigurare.

Art. 16. — Consiliul de administrație al societății de asigurare/reasigurare/consiliul de supraveghere, cu avizul comitetului de audit, poate lua decizia externalizării totale sau parțiale a activității de audit intern.

Art. 17. — Comitetul de audit se va întâlni ori de câte ori este necesar, dar cel puțin de două ori pe an, când va analiza rezultatele semestriale și anuale și prezentarea acestora către acționari, autoritatea de supraveghere și publicul larg.

Art. 18. — Firma de audit raportează comitetului de audit cu privire la aspectele esențiale care rezultă din auditul statutar și, în special, cu privire la deficiențele semnificative ale controlului intern în ceea ce privește procesul de raportare financiară.

V. Cerințe de raportare

Art. 19. — (1) Componenta comitetului de audit va fi transmisă Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor până la data transmiterii situațiilor financiare anuale pentru anul 2008.

(2) Orice modificare a componenței acestui comitet va fi transmisă Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor în termen de 5 zile de la data producerii acesteia.

Art. 20. — Firmele de audit vor transmite Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, în termen de 30 de zile de la finalizarea raportului de audit statutar, scrisoarea adresată conducerii societăților de asigurare/reasigurare (*scrisoarea către conducere*), care conține constatările cu impact financiar, constatările cu privire la rezultatele evaluării sistemelor de management și control intern, precum și recomandările pentru remedierea deficiențelor constatate.

Art. 21. — Societățile de asigurare/reasigurare vor transmite anual, odată cu situațiile financiare anuale, o declarație în forma prezentată în anexa nr. 3 la prezentele norme, cu privire la datele și informațiile referitoare la firma de audit. Declarația este completată și semnată de una dintre persoanele semnificative ale societății de asigurare/reasigurare.

VI. Prevederi finale

Art. 22. — (1) Firmele de audit furnizează, la solicitarea Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, orice detalii, clarificări, explicații referitoare la activitatea de audit desfășurată pentru societățile de asigurare/reasigurare.

(2) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor are acces la orice documente întocmite de auditorii statutar pe parcursul misiunii de audit statutar.

Art. 23. — Firmele de audit aprobate de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor să efectueze audit statutar pentru societățile de asigurare/reasigurare vor transmite, în termen de

90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentelor norme, documentația necesară în vederea întregirii acturilor care fac parte din echipa de audit în Registrul acturilor ținut de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, în conformitate cu prevederile Ordinului președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 113.116/2006 pentru punerea în aplicare a Normelor privind Registrul acturilor.

Art. 24. — (1) Nerespectarea de către societățile de asigurare/reasigurare a prevederilor prezentelor norme se sancționează în condițiile și potrivit prevederilor art. 39 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În cazul constatării nerespectării prevederilor prezentelor norme de către firmele de audit, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor informează CAFR, solicitându-i acesteia adoptarea măsurilor care se impun pentru remedierea acestor încălcări, și poate retrage aprobarea acordată auditorilor financiari în cauză.

(Confidențial)

*ANEXA Nr. 1
la norme*

CHESTIONAR*) pentru firma de audit

1. Identitatea firmei de audit (se vor indica: denumirea, forma juridică, adresa sediului social, codul unic de înregistrare și numărul autorizației de funcționare eliberate de Camera Auditorilor Financiari din România):

2. Identitatea reprezentantului legal al firmei de audit (se vor indica: numele, prenumele și funcția acestuia, informații de contact — adresă, telefon, e-mail):

3. Identitatea auditorului statutar, persoană fizică, partener-cheie de audit ce va realiza auditul statutar al societății de asigurare/reasigurare (se vor indica: numele, prenumele și funcția acestuia, informații de contact — adresă, telefon, e-mail):

4. Să se menționeze dacă în ultimii 10 ani vreuna dintre entitățile la care firma de audit menționată la pct. 1 a prestat servicii de audit statutar a făcut obiectul unei proceduri de reorganizare judiciară/faliment/lichidare? În caz afirmativ, faceți orice precizări utile:

5. Comunicați orice informații suplimentare care ar putea fi considerate relevante pentru activitatea firmei de audit menționate la pct. 1:

Subsemnatul, cunoscând prevederile art. 292 din Codul penal (art. 474 din noul Cod penal), declar pe propria răspundere, sub sancțiunea legii, că toate răspunsurile sunt complete și conforme cu realitatea și că nu există alte fapte relevante asupra cărora Comisia de Supraveghere a Asigurărilor ar trebui informată. Totodată, în numele societății pe care o reprezint, mă angajez să comunic Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor orice modificare privind informațiile furnizate.

Data.....

Numele și prenumele

Semnătura și ștampila

NOTĂ:

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va păstra confidențialitatea informațiilor cuprinse în răspunsurile la acest chestionar, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

*) Acest chestionar va fi completat și semnat de reprezentantul legal al firmei de audit. Chestionarul se întocmește potrivit acestui model, în formă tehnoredactată; este obligatoriu să se răspundă la toate întrebările. Nu sunt acceptate chestionarele semnate prin reprezentare.

DECLARAȚIE *)

Subsemnatul
(numele și prenumele)
reprezentant legal al , propusă pentru realizarea auditului
(denumirea firmei de audit)
statutar la societatea
(denumirea asigurătorului)

declară că firma de audit menționată nu se află în vreuna dintre situațiile prevăzute la art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/1999 privind activitatea de audit financiar, republicată, cu modificările ulterioare, ori în altă situație de incompatibilitate ori de conflict de interese prevăzută de legislația în vigoare.

Data

Numele și prenumele

Semnătura și ștampila

*) Această declarație va fi completată și semnată de reprezentantul legal al firmei. Nu sunt acceptate declarațiile semnate prin reprezentare.

DECLARAȚIE *)

Subsemnatul
(numele și prenumele)
reprezentant legal al
(denumirea societății de asigurare/reasigurare)

cunoscând prevederile art. 292 din Codul penal (art. 474 din noul Cod penal), declar pe propria răspundere, sub sancțiunea legii, că toate informațiile de mai jos sunt complete și conforme cu realitatea și că nu există alte fapte relevante asupra cărora Comisia de Supraveghere a Asigurărilor ar trebui informată.

1. Denumirea firmei de audit
2. Forma juridică
3. Adresa completă a sediului social telefon/fax
4. Adresa de corespondență
5. Codul unic de înregistrare
6. Numărul autorizației de funcționare (eliberat de Camera Auditorilor Financiari din România)
7. Reprezentantul legal
8. Partener(i)-cheie de audit/numărul autorizației Camera Auditorilor Financiari din România sau, auditorul(ii) statutar(i) responsabil(i) principal(i) pentru efectuarea auditului statutar la nivelul grupului
9. Informații referitoare la actuarul din cadrul echipei de audit:
 - 9.1. Numele și prenumele actuarului, membru al echipei de audit.....
 - 9.2. Nr. înregistrare în Registrul actuarilor aflat în evidența Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor
 - 9.3. Numele autorității/asociației profesionale în evidența căreia se află înscris actuarul
 - 9.4. Numărul de ordine din cadrul autorității/asociației profesionale

Data

Numele și prenumele

Semnătura și ștampila

*) Această declarație va fi completată și semnată de reprezentantul legal al societății de asigurare/reasigurare. Nu sunt acceptate declarațiile semnate prin reprezentare.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 323445